

کنفرانس بین المللی امنیت در مونشن

این کنفرانس که همه ساله در مونشن دایر میگردد امسال برای چهل و ششمین بار روی سه مسأله حیاتی جهان به بحث و مذاکره میپردازد و شاید هم بتواند تصامیمی اتخاذ کند. تصویب کدام قطعنامه و یا کدام اعلامیه که برای کشور های شرکت کننده به تعهد بیانجامد هیچگاهی درین کنفرانس در نظر گرفته نشده است.

امنیت اروپا، مسأله افغانستان و دستگاه اتومی ایران سه موضوع براننده این کنفرانس خواهد بود. این کنفرانس که دیروز مؤرخ ۵ فیبروری گشایش یافت تحت شعار « جهان فاقد سلاح ذروی » و « رسیدن به صلح از طریق تفاهم » بوسیله آقای ایشینگر رئیس سازماندهی این گردهمایی گشایش یافت. درین کنفرانس که در سطح وزرای خارجه و دفاع کشورهای عضو ناتو، کشورهای عضو اتحادیه اروپا و آنعده از کشور هائیکه در مشارکت با امریکا- ناتو تأیید گران استراتیژی شان هستند و بالاخره وزرای خارجه ایران، چین، هند و از آنجائیکه آقای کرزی بالای شخص دیگری اعتماد ندارد و یا بهتر بگوئیم که امریکا- ناتو خدمتگذار دیگری به جزء

آقای کرزی در اوضاع و احوال کنونی هنوز سراغ ندارد، بناءً بدون در نظر داشت نورمها و تعاملات دیپلماتیک حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان از جمله مدعوین خواهد بود.

هنوز که مسائل مربوط در کنفرانس به بررسی گرفته نشده است و نتایج معین از آن بدست نیست، بهتر است معلومات مختصر در مورد اهداف ایجاد این کنفرانس ارائه دارم.

در سال ۱۹۶۲ برای اولین بار این کنفرانس با شرکت رؤسای شرکتهای تولید کننده سلاح و مهمات جنگی که زیر نام متخصصین مشهور بودند، دلانان فروش سلاحهای مرگبار و عده یی از اعضای حکومت کشورهای جهان سرمایه و رهبری ناتو که با اندیشه های امپریالیستی شان در ضدیت با اتحاد شوروی سابق در ستیز بودند و جنبش های ملی آنزمان را سرکوب میکردند، در شهر مونشن آلمان فدرال براه انداخته شد.

کشورهای نامبرده در طول سالهای متمادی هیچگونه راه حل را برای پرابلمهای جهانی رهنمون نشدند، بلکه خلاف خواسته های اکثریت جوامع صلحدوست بشری به تحریکات جدی برای دامن زدن به جنگ پرداختند و با ایجاد کوره های داغ جنگ در مناطق مختلف جهان زمینه آنرا تدارک دیدند تا سلاحهای مرگبار و کشتار دسته جمعی تولید شده مورد استفاده قرار گرفته، مشخصات و خصوصیات نظامی آن تسجیل و درج کارت "کرکتریک" سلاحهای مورد نظر گردند.

آنان با براه انداختن جنگها، نه تنها مسائل مربوط به سلاحهای تعرضی و کشنده را مورد امتحان قرار میدادند و میدهند، بلکه زمینه های خوبی را جستجو کرده و میکنند تا به مواد خام مورد ضرورت کارخانه های سلاح سازی و سائر کانسرنهای بین المللی و کشوری شان دست یابند. در آنگونه کشور هاییکه دست یافتن به مقاصد استراتژیک سیاسی و یا اقتصادی ضرور افتد، امپریالیستها از دفع الوقت های مشخص استفاده نموده و موجودیت شانرا در آنجا یا همیشه گی میسازند و یا اینکه تا زمان برآورده شدن خواسته های شان از طریق کاربرد سلاح، فشار و استخدام تعدادی از دست نشانده گان شان در رأس حکومت و دولتهای پوشالی دست بکار میشوند و وقتی به هدف رسیدند هم کشور و هم مردم آنرا فراموش میکنند.

مطلب اخیر در مورد کشور ما افغانستان صدق میکند، زیرا در مورد این کشور بلاکشیده نه تنها آقای حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان، بلکه آقایون، جیمز جونز مشاور بارک اوباما در امور امنیتی، رابرت گیتس وزیر دفاع ایالات متحده آمریکا، کارل تیودور سوو گووتنبیرگ وزیر دفاع آلمان و اندرس فوخ راسموسن سکرتر جنرال ناتو زیر عنوان "امنیت تهدید کننده در افغانستان" به روز یکشنبه صحبت خواهند کرد.

در رابطه با مسائل ناتو و فدراتیف روسیه خانم هیلیری کلینتون وزیر خارجه ایالات متحده آمریکا در جواب به پیشنهادات حکومت روسیه گفت: « ما بهترین راه حل را برای امنیت اروپا در آن سراغ می بینیم تا تأسیسات موجوده را تقویت بخشیم، بدون آنکه قرار دادهای جدیدی عقد نماییم ».

سفر منوچهر متکی به مونشن نمادی از آماده گی ایران برای حل معضله دستگاه های اتمی آن کشور است. ولی طوریکه مشاهده خواهیم کرد ایالات متحده که اکنون ایران را در زنجیره و در سرنخ معاملات استراتژیک خود دارد به مشکل به پذیرش خواسته های ایران جواب خواهد داد و به پیشنهاد غربیها غرض غنی ساختن یورانیم گرچه آقای متکی در بیانیه اش به روز جمعه تأکید کرد که نزدیک به اجرا است شاید هم تحت شرایط مشخصی که به ضرر ایران باشد، توافق صورت خواهد پذیرفت.